

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Sylvie Šiškeové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **J. H.**, zastoupeného advokátkou JUDr. Jaroslavou Ježkovou, K. J. Erbena 1266, Nová Paka, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, za účasti osob zúčastněných na řízení: **I) CETIN a. s.**, Českomoravská 2510/19, Praha 9, **II) město Hořice**, Jířího z Poděbrad 342, Hořice, zastoupeného advokátkou JUDr. Hanou Desenskou, Fortna 40, Jičín, **III) Ing. Z. N.**, **IV) H. N.**, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 1. 2020, čj. KUKHK-35549/UP/2019 (SH), v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 5. 2021, čj. 30 A 24/2020 - 116,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků ani osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III.** Ustanovené zástupkyni žalobce JUDr. Jaroslavě Ježkové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **4 114 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Městský úřad Hořice (stavební úřad) stavebníkům manželům N. dodatečně povolil stavbu označenou jako „*Sušárna bylin a domovní sklad u budoucího rodinného domu v L. na pozemku st. p. č. X v katastrálním území L.*“. Ta byla rozestavěna v rozporu se stavebním povolením na stavbu označenou jako „*Oprava, stavební úpravy a změna v užívání stodoly na sklad kamenického materiálu u objektu č. p. X na pozemku st. p. č. X v katastrálním území L.*“, neboť využívá část západní a jižní obvodové zdi žalobcovy kamenické dílny. Stavební úřad dále určil podmínky pro dokončení stavby. Žalovaný zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí stavebního úřadu.

[2] Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil u Krajského soudu v Hradci Králové, který žalobu zamítl. Podle žalobce byly podklady pro rozhodnutí o umístění stavby nedostatečné vzhledem k zajištění ochrany před hlukovými imisemi pronikajícími na pozemek a do budoucí stavby manželů N.. Krajský soud upozornil, že žalobce směřuje předmět řízení o umístění stavby rodinného domu a o dodatečném povolení stavby skladu. Žalobce byl dále přesvědčen, že se správní orgány nedostatečně zabývaly ochranou stavby skladu před hlukem, prachem

a odérem z jeho kamenické dílny. Správní rozhodnutí navíc vycházejí z nezákonného souhlasu krajské hygienické stanice. Této námitce soud nepřisvědčil, protože užití § 77 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, vůbec nepřichází do úvahy. Většina dalších žalobních námitek se pak zcela míjela s otázkami, které stavební úřad posuzuje v řízení o dodatečném povolení stavby.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Nesouhlasí s tím, že § 77 odst. 4 zákona o ochraně veřejného zdraví se vztahuje pouze ke kategoriím staveb uvedeným v odst. 3 téhož ustanovení, a upřednostňuje rozšiřující výklad citovaného ustanovení. Stavba sušárny bylin je nepochybně také stavbou, která musí pro řádné splnění svého účelu vyhovovat obdobným podmínkám jako v zákoně demonstrativně vyjmenované stavby, včetně souladu s předpisy na ochranu životního prostředí či veřejného zdraví.

[4] Stěžovatel dále namítl, že závazné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví k umístění stavby rodinného domu nezohledňuje veškeré zdroje hluku, které se v území nachází, včetně stěžovatelovy kamenické dílny. Stavební úřad nezajistil úplnou projektovou dokumentaci stavebníka, aby mohl řádně rozhodovat o umístění stavby samotné. Tento nedostatek se pokusil zhojit zajištěním závazného stanoviska hygienické stanice jako orgánu ochrany veřejného zdraví. Toto stanovisko však vycházelo z nesprávně zjištěného skutkového stavu.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnil s rozsudkem krajského soudu.

[6] Město Hořice jako osoba zúčastněná na řízení II) ve vyjádření uvedlo, že správní orgány zajistily všechny potřebné podklady. Projektant stavby nepovažoval za nutné měřit hluk, protože jde o stavbu v obytné zóně, dostatečně vzdálenou od přilehlé komunikace. Ve zbytku se město ztotožnilo s napadeným rozsudkem.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] *Podle § 77 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví orgán ochrany veřejného zdraví je dotčeným správním úřadem při rozhodování ve věcech upravených zvláštními právními předpisy, které se dotýkají zájmů chráněných orgánem ochrany veřejného zdraví podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů včetně hodnocení a řízení zdravotních rizik. Orgán ochrany veřejného zdraví vydává v těchto věcech stanovisko. Souhlas může orgán ochrany veřejného zdraví vzít na splnění podmínky. Stanovisko není rozhodnutím vydaným ve správním řízení.*

[9] *Podle odst. 3 téhož ustanovení stavební úřad vždy zajistí, aby záměr žadatele ke stavbě bytového domu, rodinného domu, stavbě pro předškolní nebo školní vzdělávání, stavbě pro zdravotní nebo sociální účely anebo k funkčně obdobné stavbě a ke stavbě zdroje hluku byl z hlediska ochrany před hlukem posouzen příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.*

[10] *Podle odst. 4 věty první téhož ustanovení žadatel o vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo společného souhlasu ke stavbě podle odstavce 3 do území zatíženého zdrojem hluku předloží příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání stanoviska podle odstavce 1 protokol o měření hluku provedeném podle § 32a nebo hlukovou studii a návrh opatření k ochraně před hlukem, jde-li o území zatížené hlukem nad stanovené hygienické limity.*

[11] NSS se již v rozsudku ze dne 22. 10. 2020, čj. 4 As 113/2020 - 29, zabýval ke kasační stížnosti téhož stěžovatele umístěním stavby rodinného domu manželů N., k němuž přináleží také nyní posuzovaná stavba skladu. Soud se zde neztotožnil s námitkou, že závazné stanovisko krajské hygienické stanice ani potvrzující stanovisko Ministerstva zdravotnictví nejsou

pokračování

způsobilými podklady, neboť neřeší vliv provozu kamenické dílny na hladinu hluku v okolí. Závazné stanovisko naopak obsahuje srozumitelné a řádně odůvodněné závěry a je způsobilým podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, přičemž žalovaný byl tímto stanoviskem vázán. NSS nesouhlasil ani s námitkou, že stavebníci předložili nedostatečnou projektovou dokumentaci (bez posouzení požadavků na protihluková opatření) a že stavební úřad překročil svou pravomoc tím, že si sám vyžádal závazné stanovisko krajské hygienické stanice.

[12] Stěžovatelovy kasační námitky, které se týkají závazného stanoviska orgánu ochrany veřejného zdraví k umístění stavby rodinného domu a projektové dokumentace, se zcela míjejí s předmětem řízení v této věci. Navíc na ně již odpověděl čtvrtý senát v rozsudku čj. 4 As 113/2020 - 29, s jehož závěry se desátý senát nyní ztotožňuje.

[13] NSS nepřisvědčil ani námitce, podle níž se § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví vztahuje i k dalším, ve třetím odstavci výslovně neuvedeným stavbám. Stavba skladu a sušárny bylin přiléhající k rodinnému domu je stavbou hospodářského zázemí. Nespadá tedy mezi stavby výslovně uvedené v § 77 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví (stavba bytového či rodinného domu, stavba pro předškolní nebo školní vzdělávání a stavba pro zdravotní nebo sociální účely). Zároveň nelze dovodit ani její zařazení do skupiny funkčně obdobných staveb. Zjevně totiž svým určením naplňuje odlišný účel, který nijak nesouvisí s bydlením, poskytováním vzdělávání nebo se zdravotní, případně sociální péčí. Stavbu skladu a sušárny rovněž nelze podřadit pod skupinu staveb zdroje hluku.

[14] S ohledem na výše uvedené NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[15] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť jim soud neuložil žádnou povinnost.

[16] Krajský soud stěžovateli ustanovil zástupkyní advokátku JUDr. Jaroslavou Ježkovou. Advokátce se v souladu s § 7 bodem 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) a § 13 odst. 4 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, příznává odměna za zastupování 3 100 Kč za jeden úkon právní služby v podobě doplnění kasační stížnosti a paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Jelikož zástupkyně je plátkyní DPH, činí celková výše odměny 4 114 Kč. Tato částka bude ustanovené zástupkyni proplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. května 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu